

“ĐỪNG TỰ PHỤ”

(Gia. 4:13-17)

*“Khi hoạch định tương lai cho mình
mà không có ý thức về quyền tể trị tối cao của Đức Chúa Trời đối với tương lai,
và không có tâm nhìn về Vương Quốc tương lai theo ý chỉ của Đức Chúa Trời
là tự phụ, là phạm tội!”*

11

*“Sự sống của anh em là chi?
Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay”*
(Gia. 4:14b)

“ĐỪNG TỰ PHỤ”

DẪN NHẬP

I. HAI THÁI ĐỘ ĐỐI VỚI TƯƠNG LAI (Gia. 4:11-15)

“Anh em phải nói trái lại: Ví bằng Chúa muốn, và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc kia” (Gia. 4:15)

1. Thái Độ Tự Phụ (Gia. 4:13-14)

(1) Khuynh Hướng Tự Nhiên: Hoạch định tương lai theo quá khứ và hiện tại (C. 13)

- Lập kế hoạch là hợp Kinh Thánh và qui luật vận động của xã hội (Sv. Lu. 14:28)
- Lập kế hoạch theo các yếu tố nào mới là vấn đề!
 - ✓ Yếu tố: Thành công quá khứ và thành công hiện tại khiến người ta cho rằng có thể thành công trong tương lai (Sv. C. 13a, “*Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm...*”).
 - ✓ Mục đích: Vật chất là một yếu tố không trường tồn! (Sv. C. 13b, “*...buôn bán và phát tài*”)

(2) Tinh Vô Lý Của Khuynh Hướng Tự Nhiên: Không tự chủ được về tương lai nhưng lại tự phụ về tương lai (C. 14)

- Theo bản chất, con người không hoàn toàn tự chủ về tương lai được mà là hoàn toàn phụ thuộc vào Đức Chúa Trời! (Sv. C. 14a; Lu. 12:18-20 • “Nhất ẩm nhất trác giai do tiền định”)
- Con người cũng không hoàn toàn có năng lực tự quyết về tương lai! (Sv. C. 14b; Gi. 15:5; Php. 4:13)

☛ “Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên”)

2. Thái Độ Nương Cây (Gia. 4:15)

- (1) Phải Mạnh Dạn Từ Bỏ Khuynh Hướng Tự Nhiên:
Không hoạch định tương lai theo quá khứ và hiện tại (C. 15a)
- (2) Phải Thực Lòng Nương Cây Chúa Về Tương Lai:
Hoạch định tương lai với ý thức về quyền tể trị tối cao của Đức Chúa Trời và tầm nhìn Vương Quốc tương lai và theo ý chỉ của Đức Chúa Trời (C. 15b)
 - Phải có một ý thức thường trực và thực sự về quyền tể trị tối cao của Đức Chúa Trời đối với tương lai (Sv. C. 15a; Công. 18:21; 1Cô. 4:19; 16:7; Php. 2:19, 24)
 - Phải có một ý thức thường trực và thực sự về Vương Quốc trong tương lai theo ý chỉ của Đức Chúa Trời (Sv. Ha. 2:14; 2Phi. 3:10)

II. ĐỪNG CÓ THÁI ĐỘ TỰ PHỤ (Gia. 4:16-17)

“Cho nên, kẻ biết làm điều lành mà chẳng làm, thì phạm tội”
(Gia. 4:17)

1. Tự Phụ Là Kiêu Ngạo (Gia. 4:16)

- (1) Không Tự Chủ Được Về Tương Lai Nhưng Lại Tự Phụ Về Tương Lai Là Kiêu Ngạo Đối Với Đức Chúa Trời (C. 16a)
 - Mọi sự người ta có đều đến từ Đức Chúa Trời cho nên có cảm giác “tự chủ”, “tự quyết” là vong ân đối với Đức Chúa Trời, là kiêu ngạo đối với Ngài!
“...Người há có điều chi mà chẳng đã nhận lãnh sao?” (1Cô. 4:7a)

(2) Không Tự Chủ Được Về Tương Lai Nhưng Lại Tự Phụ Về Tương Lai Là Khoe Khoang Đối Với Con Người (C. 16b)

- Mọi sự người ta có đều đến từ Đức Chúa Trời cho nên có cảm giác “tự chủ”, “tự quyết” là là khoe khoang đối với đồng loại mình!
“...Nếu người đã nhận lãnh, thì sao còn khoe mình như chẳng từng nhận lãnh?” (1Cô. 4:7b)

2. Tự Phụ Là Phạm Tội (Gia. 4:17)

(1) Phải Tránh Thái Độ Tự Phụ Là Điều Đức Chúa Trời Không Đẹp Ý (C. 17a)

- Điều đẹp ý Đức Chúa Trời là “điều lành”. Trên phương diện này, “điều lành” là tránh nếp nghĩ của thế gian về tương lai...
“Hỡi bọn tà dân kia, anh em há chẳng biết làm bạn với thế gian tức là thù nghịch với Đức Chúa Trời sao? Cho nên, ai muốn làm bạn với thế gian, thì người ấy trở nên kẻ nghịch thù cùng Đức Chúa Trời vậy” (Gia. 4:4)

(2) Phải Tránh Thái Độ Tự Phụ Là Điều Phạm Tội Đối Với Đức Chúa Trời (C. 17b)

- Có thái độ tự quyết về tương lai là tự phụ, là phạm tội đối với Đức Chúa Trời...
“Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, nhưng ban ơn cho kẻ khiêm nhường” (Gia. 4:6a)

KẾT LUẬN